

Křtinský zpravodaj

Listopad 2025/3

Vážení spoluobčané,

předkládáme vám podzimní číslo Křtinského zpravodaje a já toho, jako vždy, využívám, abych vás seznámil s tím, co máme v uplynulých čtyřech měsících za sebou a co nás v následujících měsících čeká.

Právě v těchto dušičkových dnech jistě oceníte, že máme novou hlavní bránu na hřbitov. Ještě nás tam čeká nové osvětlení a další malé úpravy. Ve škole došlo k výměně světel v učebnách, kabinetech, chodbách a v tělocvičně. Bylo to nutné, protože původní světla již nesplňovala technické a hygienické normy. Ve škole také musíme začít řešit okna, střechu a případné zateplení. Hledáme co nejlepší možnost, jak situaci řešit s pomocí dotací. Dále máme připraveno několik studií na úpravu školního atria.

V brzké době nás čeká jedna z největších akcí v novodobé historii, stavba nové čističky a části kanalizace, společná investice s Habrůvkou. Do výběrového řízení je přihlášeno čtrnáct firem a během prosince by měl být vybrán zhotovitel stavby. Začíná se opravovat povrch cesty na Bukovském kopci nad Vyškovskou kapličkou. Budou se zde usazovat nové odvodňovací žlaby a bude položen asfalt, aby se co nejvíce zachytila srážková voda, která tímto úsekem protéká. Byla opravena část místní komunikace na Pusté straně.

Nemohu se nezmínit o silničním průtahu. Je na něj vydáno územní rozhodnutí i stavební povolení. Jediná neznámá, kterou zatím nevíme, jsou finance. Vzhledem k proběhlým volbám se stále neví, kolik bude mít JMK peněz na investice do silnic. Částka bude upřesněna na jaře. A tehdy se také rozhodne, jestli se dostaneme do schválených projektů nebo budeme dál čekat. Obec na toto rozhodnutí nemá žádný vliv.

Na konec z jiného soudku. Během léta a podzimu se uskutečnila spousta společenských, sportovních a kulturních akcí. Třeba tradiční hody, zájezdy STP či Křtinská padesátka. Den Křtin jsme letos nepořádali, protože loni bylo dohodnuto, že Den Křtin a hody, akce srovnatelného společenského rozsahu, se budou napříště střídat. Letos hody, příští rok Den Křtin.

Jsem rád, že máme stále dostatek spoluobčanů, kteří neváhají zapojit se aktivně do života obce a uspořádat něco pro ostatní. Což mi připomíná, že jarní obecní zájezd se připravuje, bude znovu na tři dny a v Jizerských horách se na nás už těší.

A protože letos už další zpravodaj nevyjde, dovolte, abych vám popřál klidný advent, pohodové vánoce a mnoho štěstí v příštím roce.

Starosta

OBEC

Rušíme poplatky za popelnice

Ano, vážení spoluobčané, čtete správně. Ve Křtinách končí samostatný poplatek za komunální odpad, jak ho znáte. Ne, neznamená to, že se odpad bude vyvážet zadarmo! Znamená to, že za něj už nebudete platit jako „osoby dle trvalého pobytu“, ale že **odpovědnost za platbu přejde na vlastníky domů a bytů.**

Proč ta změna?

Doted' platil poplatek hlavně ten, kdo měl ve Křtinách přihlášený trvalý pobyt. Jenže v praxi odpad nevzniká podle trvalého pobytu, ale podle toho, kde lidé skutečně bydlí a používají popelnice.

Nově to bude jinak. Obec pro rok 2026 „stopla“ samostatný poplatek za odpad a místo toho využije tzv. koeficient a **zvýší „přílepek“ k dani z nemovitosti.** Zjednodušeně: každý vlastník přispěje podle toho, že v obci vlastní nemovitost, tedy místo, kde odpad reálně vzniká.

Tuto změnu jednohlasně schválili všichni přítomní na srpnovém zasedání zastupitelstva.

Jak jsme k tomu došli?

Při přípravě poplatků za odpad pro rok 2026 jsme zvažovali několik variant, jak systém úhrady odpadu zjednodušit a zároveň ho nastavit spravedlivěji. Nakonec jsme se rozhodli pro model, který **spojí poplatek za odpady s daní z nemovitosti.** Vy, občané, tak dostanete jen jednu složenkou od Finančního úřadu, kde bude zahrnuta i část určená na financování svozu odpadu.

Výsledkem je méně papírování, méně termínů, méně upomínek. Pro obyvatele i pro obec.

Nový systém také **řeší dlouhodobou nespravedlnost.** Dosud platili hlavně ti, kdo mají ve Křtinách trvalé bydliště. Ale odpad produkují i lidé, kteří tu bydlí bez přihlášení nebo nájemníci. Nově se tedy do systému férově zapojí všichni vlastníci nemovitostí, na jejichž adresách odpad vzniká.

Podle našich propočtů stojí systém třídění a svozu odpadu zhruba 1 300 Kč ročně na osobu. A v příštím roce by se náklady zvýšily. I přesto bude pro většinu domácností nová úprava znamenat podobné náklady jako dosavadní poplatky. Zejména pro rodiny se čtyřmi a více členy. Navýšení se projeví zejména u nemovitostí, kde nebyli dosud skuteční obyvatelé přihlášení.

Změnu zavádíme pro rok 2026 jako pilotní krok. V průběhu roku vyhodnotíme její dopady a podle výsledků rozhodneme, zda v ní budeme pokračovat, nebo ji upravíme. Cíl je jasný: férový, jednoduchý a udržitelný systém, který odpovídá tomu, jak se ve Křtinách opravdu žije.

Co to znamená pro vás

- **Žádné každoroční hlídání poplatků za odpad.** Vše se vyřeší v rámci platby daně z nemovitosti.
- **Spravedlivější systém.** Platí ten, kdo má v obci dům nebo byt. Je pak na majiteli nemovitosti, zda a jak poplatek rozdělí mezi obyvatele.
- **Pro větší rodiny výhodnější.** Čtyři a více osob v jedné domácnosti nově zaplatí méně než doposud.
- **Žádné vymýšlení s trvalým pobytem.** Kdo má ve Křtinách dům, ten se podílí na nákladech. Férově.

Modelové příklady

Průměrný byt v obci:

- Platby v roce 2025: daň z nemovitosti cca 360 Kč
+ 600 Kč poplatek za popelnici za jednu osobu = 960 Kč.
- Jednotná platba v roce 2026: cca 1 040 Kč.

Menší dům v obci:

- Platby v roce 2025: daň z nemovitosti cca 550 Kč
+ 2 × 600 Kč za dvě trvale přihlášené osoby = 1 750 Kč.
- Jednotná platba v roce 2026: cca 1 800 Kč.

Velký dvougenerační dům:

- Platby v roce 2025: daň z nemovitosti cca 1 650 Kč
+ 4 × 600 Kč za čtyři popelnice = 4 050 Kč.
- Jednotná platba v roce 2026: cca 4 200 Kč.

Jistě jste si všimli mírného celkového navýšení. To je pravda a odpovídá to tomu, že kdyby zůstal zachován současný systém poplatku za popelnice, museli bychom ho v roce 2026 zvýšit o necelých 10 % na 650 Kč na osobu a rok.

Doporučujeme každému, aby si zkontroloval údaje o své nemovitosti, které o něm vede Finanční úřad a které se zobrazují na složence zasílané každoročně na jaře. Při počítání modelových příkladů jsme totiž narazili na několik případů, kdy byly údaje v evidenci nesprávné, například špatně uvedená výměra, počet pater nebo typ stavby. V důsledku toho někteří majitelé platili na dani z nemovitosti více, než museli. Kontrola těchto údajů tak může ušetřit nejen peníze, ale i zbytečné starosti.

A co odpad?

Křtiny patří mezi obce, které třídí na velmi dobré úrovni. Díky tomu se nám daří držet náklady na likvidaci odpadu v rozumných mezích. Předpokládáme, že nový systém platby pomůže ještě víc zlepšit výběr prostředků a zároveň udržet motivaci k poctivému třídění. I toto budeme monitorovat a pokud by došlo ke zhoršení v třídění, pak budeme muset poplatky opětovně zavést.

Takže ano. **Poplatky za popelnice rušíme.** Ne proto, že bychom na ně zapoměli, ale protože chceme, **aby to dávalo větší smysl.**

Petr Palíšek Zapletal, místostarosta

Obecní „newsletter“

aneb Křtinský zpravodaj už nebude chodit do schránek jen jako papírový

Informujeme, že od příštího čísla Křtinského zpravodaje plánujeme i jeho elektronickou rozesílku. Tradiční roznoš papírového zpravodaje do vašich schránek zůstane zachován. Chceme jej ale doplnit o e-mailovou podobu.

K rozesílce využijeme e-mailové adresy, které jste uvedli při letní výměně popelnic a souhlasili s jejich využitím pro zasílání informací od obce.

Pokud vám newsletter dorazí a budete z něj nadšení, výborně. Pokud o něj zájem nemáte, odhlášení zvládnete jedním kliknutím. A pokud jste na seznamu zatím chyběli, můžete se přihlásit k odběru na webu městysu www.krtiny.cz/zpravodaj.

(Mimochodem, víte, že na této adrese najdete veškerá starší čísla tohoto nejčtečnějšího křtinského periodika?)

E-mailovou databázi chceme využívat především pro rozesílání obecního newsletteru, ale v ojedinělých případech také pro informování o důležitých věcech, například o změně termínů svozu odpadu nebo změně obecních poplatků apod.

Za případnou zpětnou vazbu budeme moc rádi. Náš cíl je jednoduchý: větší komfort při získávání informací a více cest, jak se k vám důležité zprávy mohou dostat.

Petr Palíšek Zapletal, místostarosta

Jubilanti

V následujících měsících oslaví životní jubilea tito naši spoluobčané:

Listopad

Jaroslav Mrázek, Jiřina Opletalová, Miroslav Šebela,
Eva Šebestová (Santini)

Prosinec

Eva Fialová, Veronika Lošťáková, Jaromíra Loukotová,
Josef Očenášek, Zdeněk Šulc, Jaroslava Švendová,
Eva Zdráhalová

Leden

Zdeňka Feilhauerová, Cyril Hrubý, Jiří Malík,
Stanislav Zedníček

Únor

František Hloušek, Marie Kovářová, Bohumil Odehnal

Přejeme jim do dalších let života pevné zdraví a osobní spokojenost.

SVOZ DOMOVNÍHO ODPADU

POZOR!

Z organizačních důvodů došlo od října ke změně termínů svozu popelnic:

SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ

Každé **druhé pondělí**:

10. listopadu 8. prosince
24. listopadu 22. prosince

PLASTY A PAPÍR

Každou **čtvrtou středu**:

27. listopadu 25. prosince

Jmenovité termíny pro rok 2026 nebyly zatím svozovou firmou zveřejněny.

***Máte-li k dispozici chytrý telefon, neváhejte si nainstalovat kalendář KTS.
Ten vám přesné termíny obratem prozradí.***

Čtvrt století oválné školy

Když 1. září nastoupili po prázdninách zdejší žáci do školy, přivítala je v čele sboru učitelů nová paní ředitelka Mgr. Olga Teremová (na obrázku).

Pro většinu dětí to byla oproti dřívějším létům jediná významná změna. Svou oválnou školu považují za samozřejmost, která je tu odjakživa.

Není divu. Vždyť tam chodili už i mnozí rodiče dnešních prvňáčků. Architektonickou výjimečnost školy si samozřejmě děti vůbec neuvědomují.

Pro nás starší je tomu naopak. Svá školní léta jsme absolvovali ve starých, vlhkých budovách Dolní školy a Měšťanky a na oválnou školu, která vyrostla na Padělkách na úbočí Dřínové teprve před pětadvaceti lety, stále ještě hledíme jako na neobvyklou novostavbu. O její

výjimečnosti nás každou chvíli přesvědčují návštěvníci Křtin, kteří se s údivem a obdivem na budovu školy často vyptávají.

Nová budova byla uvedena do provozu 2. září 2000, přesně před čtvrt stoletím. Jejím vzniku však předcházela neobyčejně dlouhá předehra. O nutnosti vystavět novou moderní školu snili, hovořili a vyjednávali obecní konšelé i učitelé celých osmdesát let. Nebylo myslitelné, že by obec zvládla tak nákladnou stavbu vlastními prostředky. A státní podpora nepřicházela, ačkoli bylo všem jasné, že novou školu potřebujeme. Stále byly jiné priority. Teprve na sklonku osmdesátých let začala možnost výstavby nabývat konkrétních obrysů. Zdálo se, že tentokrát to vyjde. A do toho přišla změna politických poměrů. Vedení obce se obměnilo, vedení školy rovněž. Ale nový energický ředitel, RNDr. Jiří Kovařík, spolu s vedením obce příležitost vystavět novou školu nepromarnili. Hned v roce 1990 proběhla architektonická soutěž na návrh nové budovy. Zájem architektů byl neobyčejně velký. Do soutěže se přihlásilo devatenáct návrhů. Ve dvou kolech pak výběrová komise vybrala vítězný návrh dvojice autorů Ing. arch. Ludmily

Kramolišové a Ing. arch. Karla Doležala. Zúčastněné návrhy byly pak ve dnech 16.-19. února 1991 vystaveny v prostorách mateřské školy, v dnešním Spolkovém domě.

Od soutěže k zahájení samotné realizace uplynulo však ještě více, než šest let. Teprve 12. dubna 1997 byl slavnostně usazen základní kámen nové školy. Přesto, že vzápětí zkomplikovaly výstavbu katastrofální povodně, podařilo se po třech letech, 18. srpna 2000, stavbu zkolaudovat. A před pětadvaceti lety, 2. září 2000, byla slavnostně předána veřejnosti, tedy především žákům a jejich učitelům. Sen ředitele Klimeše, který o potřebě výstavby nové školy začal po válce jako první znovu hovořit, se naplnil.

O tom, že se na počátku třetího tisíciletí jednalo o mimořádný počín, svědčí i zájem tehdejších medií, zejména tisku:

Nezvyklý objekt postavili pro své žáky ve Křtinách

Opisování
v oválné škole
není vyloučeno

Jihomoravský den 4. září 2000.

Nové i opravené školy vítají školáky

Právo 4. září 2000 - křtinská škola figurovala hned na prvním místě.

Křtinské děti dostaly pěkný dárek ke školnímu roku

Smělý sen skutečností

Časopis Týden 6. září 2000.

Ve Křtinách se budou nezbedové špatně posílat za trest do kouta

KŘTINY - Když půjdou děti v pondělí ve známé poutní obci Křtiny na Blanensku poprvé do úplně nové školy, zřejmě si asi ani neuvedomí, že jejich budova je evropskou raritou.

Škola se podřídila baroknímu géniu

Blesk.

Oválný půdorys nové školy ve Křtinách zčásti napodobuje Santiniho chrám

Žáci nemohou chodit do kouta

Rovnost.

Děti dnes půjdou do netradiční školy

MF Dnes 2. září 2000.

Ovlivnilo mne místo, říká architekt Doležel

A ještě jednou MF Dnes.

Během následujícího čtvrtstoletí připravila oválná škola do života již stovky žaček a žáků. Na jejím provozu se podíleli čtyři ředitelé a desítky pedagogických i nepedagogických pracovníků.

Přejme jí, aby pod novým vedením nadále vzkvétala, aby se do ní žáci těšili a aby chom mohli za dalších pětadvacet let oslavit její půlstoletí.

Vedení obce

**Slavnostní zahájení prvního školního roku
v nové oválné škole přilákalo 2. září 2000
nejen žáky, jejich rodiče a prarodiče,
ale také snad každého, kdo se v té chvíli ve Křtinách nalézal.**

**Ve vstupní hale vítal žáky tehdejší ředitel školy,
RNDr. Jiří Kovařík.**

Je to již 25 let od zahájení výuky v nové škole

Před 25 - ti lety se naplnil sen i mého dědy, Miroslava Bednáře, který byl dlouholetým kantorem na zdejší ZŠ. Přál si, aby se naše děti vyučovaly v pěkných prostorách, ve škole, jejíž kabinety jsou dobře vybaveny pro výuku a dobře je připraví pro praxi. Byl především chemik a snažil se žáky pro chemii nadchnout. Měl radost nejen z úspěchů na chemických olympiádách na okresní i celostátní úrovni ale měl zejména radost, když se jeho žáci dobře uplatnili v životě a se zájmem sledoval jejich cestu životem. Často na něj rádi vzpomínají. Tento sen se naplnil v roce 2000. Bylo to téměř po 100 letech, kdy byla zahájena výuka ve „staré škole.“ Díky patriotismu mého táty a poslanců, zejména za KDU-ČSL, se podařilo zajistit potřebné finanční prostředky na výstavbu nové školy. Ta svým půdorysem zachovává oválný tvar jako nedaleký chrám Panny Marie. Nová krásná škola byla slavnostně otevřena právě v roce 2000 za účasti místopředsedy Poslanecké sněmovny Ing. Jana Kasala, mého táty-předsedy ÚOHS Ing. Josefa Bednáře, přednosty OÚ Ing. Jiřího Crhy a starosty městyse Ing. Stanislava Klímy CSc. Vzdělání by mělo být vždy prioritou.

JUDr. Miroslav Bednář, LL.M.

Nové vedení školy pokračuje v započaté cestě

Vážení spoluobčané, milí rodiče, žáci i děti,
na začátku tohoto školního roku jsem se ujala vedení Základní školy a Mateřské školy Křtiny jako nová ředitelka. S pokorou i odhodláním navazuji na práci dosavadního pana ředitele, který v uplynulých letech výrazně přispěl k modernizaci a rozvoji školy.

Určitě chci v nastaveném směru pokračovat. Rozvíjet otevřenou, přátelskou a moderní školu, kde se žáci cítí bezpečně a kde výuka odpovídá potřebám dnešní doby. Důraz budu klást na kvalitní vzdělávání, využívání moderních technologií, podporu tvořivosti a spolupráci napříč školou i obcí.

Těším se na spolupráci s učiteli, na jejich nasazení a práci, věřím v důvěru a podporu rodičů a chuť žáků učit se a podílet se na společném životě školy.

Společnými silami chceme dosáhnout toho, aby naše škola zůstala místem, kam děti chodí rády, kde se cítí bezpečně a kde rostou nejen v poznání, ale i v lidskosti.

Přeji Vám krásné prožití podzimu a adventního času, ať se Vám všem splní tajná i veřejná přání.

Mgr. Olga Teremová
ředitelka ZŠ a MŠ Křtiny

Oslavy 25. výročí ZŠ a MŠ Křtiny

V pátek 21. října se v prostorách školy uskutečnily oslavy 25. výročí existence školní budovy. Dopolední část patřila žákům, kteří si užili sportovní dopoledne plné her, soutěží a týmových aktivit.

Odpoledne škola otevřela své dveře veřejnosti. Návštěvníci si mohli vychutnat pestrý kulturní program s vystoupeními žáků základní školy i žáků ZUŠ Adamov a ZUŠ Jedovnice. Součástí akce byly také interaktivní aktivity připomínající historii školy.

Během oslav výročí mohli rodiče i veřejnost přispět na charitativní neziskovou organizaci Bwindi Orphans, jménem které nás oslovila naše bývalá žačka Aneta Novohradská. Žáci napříč třídami pomohli připravit řadu drobností k prodeji – rodiče si mohli odnést záložky, šperky, sušená jablíčka či levanduli, ochutnat tradiční africké koláčky nebo si pořídit snímek v africkém fotokoutku. Odvážnější návštěvníci využili i možnost nechat se „potetovat“ od šikovných děvčat z 8. třídy. Díky štědrým dárcům se podařilo vybrat 6 393 Kč. Všem, kdo přispěli, srdečně děkujeme – velmi si jejich podpory vážíme.

Celý den se nesl v přátelské atmosféře a potvrdil, že škola je nejen místem vzdělávání, ale i důležitou součástí života obce.

Poděkování patří všem, kteří se na přípravě a průběhu oslav jakkoli podíleli. Díky jejich nasazení a ochotě vznikla akce, na kterou budou všichni dlouho vzpomínat.

Olga Teremová

Senioři

Léto skončilo a ze dne na den jsme se ocitli uprostřed podzimu, k němuž patří i podzimní číslo Křtinského zpravodaje. Zapomenu-li napsat příspěvek o seniorech, nebude o nás ve zpravodaji žádná zmínka, a to je – jak podotknul náš redaktor – jako kdybychom vůbec nebyli. Já ale nejsem zrovna písíčí typ. Raději mluvím, než píšu. Přesto, aby se neřeklo, že nejsme, že nic neděláme, usedám k počítači, abych se pochlubila seniorskými aktivitami z průběhu léta.

Během letních výletů, jsme si vychutnávali krásy blízkého i vzdálenějšího okolí. Podívali jsme se na zámek v Kunštátě, vypravili jsme se do Baldovce a na Holštejn. Těšili jsme se také na hody, které v letošním roce opět proběhly, samozřejmě i za naší účasti. Mohu se pochlubit, že jsme ve velice krátkém čase namotali naší chasy zhruba 4 000 lístků do tomboly. Na motání máme mezi sebou odborníky na slovo vzaté. Pravidelně se zapojujeme také do akcí pořádaných Sokolem či STP a nesmím zapomenout ani na vyvrcholení podzimních akcí, na Křtinskou padesátku.

Těšíme se, že po zimním odpočinku se na jaře sejdem opět v plné síle a budeme opět poznávat krásy nejen okolí, ale i naší vlasti.

Inka Vojáčková

Nahoře: Z výletu na Baldovec.

*Vpravo: Z návštěvy seniorů
v Muzeu včelařství na Veselici.*

Zájezd STP do Rýmařova

Následující příspěvek putoval do redakce skoro půl roku. Na vině byla změna mailové adresy redakce. Proto se nedivte, že se v příspěvku na chvíli vrátíme do jarních časů.

Svaz tělesně postižených uskutečnil v dubnu 2025 šestidenní pobytový zájezd do Rýmařova. Napsala jsem o něm obsáhlý článek do minulého čísla Zpravodaje. Bohužel jsem jej ale poslala na špatný mail a článek proto nevyšel. Omlouvám se všem a článek nahrazuji jen výčtem toho, kde jsme všude byli.

První den jsme navštívili basiliku na Svatém Kopečku v Olomouci a nedalekou pevnost Radíkov se zajímavým výkladem.

Druhý den jsme si prohlédli kostel ve Zlatých Horách a po povodních obnovený skanzen hornické osady Zlatokopecké sruby. Poobědvali jsme v zajímavé hospůdce na Rejvízu a den jsme zakončili v Lázních Jeseník.

Třetí den nás čekala hodinová projížďka lodí po Slezské Hartě, procházka po hrázi přehrady a krátké občerstvení v Bruntále.

Čtvrtý den výletu patřil prohlídce hradu Sovinec a Pradědovy galerie u Halouzků, s velkým množstvím dřevěných vyřezávaných figur v životní velikosti, betlémů a dřevěných obrazů. Krásný den jsme zakončili v arboretu Makču Pikču Paseka se spoustou nádherně kvetoucích skalniček, keřů a stromů.

Pátý den jsme společně navštívili muzeum Hedvy Rýmařov a místní kostel Lipka. Pak už jsme si každý jednotlivě prohlédli Rýmařov. Večer si ještě někteří šli poslechnout výklad o vaření piva v hotelovém pivovaru.

Šestý den jsme se rozloučili s hotelem Slunce, kde jsme měli k dispozici i bazén, vířivky, saunu a bowling, a vydali se domů. Ještě nás čekaly Čechy pod Kosířem. Návštěva muzea kočárů s výkladem majitele byla velkým zážitkem. Zakončením hezkého výletu byla prohlídka zdejšího zámku.

Marie Kleskeňová

Hrad Sovinec

Zlatokopecké sruby

Zájezd STP do Vysokých Tater

STP Křtiny se snaží pro své členy uskutečňovat zajímavé a cenově dostupné zájezdy. Jde nám o to, aby i ti, kteří mají zdravotní potíže a mnohdy trpí osamělostí, se mohli někam podívat, něco zažít. Na září 2025 jsme připravili dlouho diskutovaný zájezd do Vysokých Tater.

Odjeli jsme ze Křtin ráno 13. září. Cestou jsme se zastavili na občerstvení na Zavadilce v prostřední Bečvě. Další zastávkou byl Ružomberok. V odpoledních hodinách jsme za krásného letního počasí dojeli do Tatranské Štrby a ubytovali se v hotelu Rysy, který se stal naším útočištěm až do 19. září. Ubytování s výhledem na Tatry bylo hezké, strava výborná a všichni si pobyt chválili.

Druhý den ráno jsme se probudili do deště. Museli jsme proto změnit plán a místo na Štrbské pleso, odjeli jsme autobusem na prohlídku hradu Kežmarok. Lilo jako z konve, ale na hradě bylo sucho a prohlídka s výkladem předčila naše očekávání. Je to opravdu krásný, velký a dobře udržovaný hrad. V hradní kavárně jsme ještě poseděli u kávy a čaje a poté odjeli do nepříliš vzdálené Levoče. Prohlédli jsme si basiliku sv. Jakuba, opět se zajímavým výkladem. Pak jsme poobědvali.

Počasí se zatím umoudřilo, ukázalo se i sluníčko a tak nic nebránilo prohlídce krásného náměstí.

Další den jsme již za slunečného počasí odjeli do Tatranské Lomnice. Tentokrát zubačkou na Štrbské pleso a dále Tatranskou železnici. Většina pak vyjela lanovkou na Skalnaté pleso pod Lomnickým štítem. Někteří se vydali i na delší horské túry. Ale i my, kterým už nohy, nebo jiné neduhy nedovolí jít vysokohorské trasy, jsme tady cítili tu krásu a mohutnost hor.

Čtvrtý den jsme jeli konečně na Štrbské pleso. V podstatě jsme se už rozprchli. Někteří obešli jezero, jiní se šli podívat na vodopád Skok a někteří si troufli dojít až na Popradské pleso. Byla sice zima a chvílemi trochu mžilo, ale na dobré náladě nám to neubralo. Posedět s přáteli u horkého čaje, kávy a zákusku taky není k zahoeení.

Pátý den dopoledne bylo volno, ale na hotelu zůstal málokdo. Každý si vyjel železnici, kam ho srdce táhlo. Odpoledne pak většina odjela autobusem do termálů Vrbov. Prohřáli jsme unavená těla a až za tmy jsme odjížděli v dobré náladě na hotel.

Poslední den před odjezdem jsme zajeli železnici do Starého Smokovce a pak pozemní lanovkou na Hrebienok. Velká část pak šla na Rainerovu chatu. Je to nejstarší maličká chata v Tatrách. Říká se jí útulna, uvnitř je plno historického horolezeckého náčiní a starých lyží. Vaří se tam tatranský čaj a káva. Poseděli jsme, popili a snědli svačinu. Je tam prostě milo.

Dále jsme pak pokračovali kolem Studeného potoka k Velkému a Malému vodopádu a různými cestami zpět na Hrebienok. Po večeri jsme si pak na hotelu zazpívali a zatancovali u živé hudby se zpěvačkou.

Ráno po snídani nás čekal odjezd. Celou dobu pobytu jsme od místních slyšeli o medvědech, kteří se objevují i ve zdejších sídlištích. Hotel je u lesa, který se táhne až ke Štrbskému plesu. Všichni jsme měli balkon a večer jsme slyšeli z lesa mručení. Ale medvědy jsme neviděli. Až poslední ráno před snídaní se jednomu šťastnému páru podařilo vidět a natočit medvěda z balkonu. Byl si pochutnat na jablíčkách. A to byl závěr našeho pobytu v Tatrách.

Cestou domů, opět za krásného počasí, jsme ještě nakoupili sýry v salaši Krajinka. Zastavili jsme se v Bojnících. Prošli jsme si park kolem zámku, občerstvili jsme se a pak už jsme Slovensku zamávali. Výlet to byl krásný. Odpočinuli jsme si a utužili kamarádské vztahy. Celou dobu, kromě tatranských železnic, nás vozil autobusem opět pan Šustek. A teď už jen vymýšlíme, kam se podíváme příští rok.

Marie Kleskeňová

Pozn. red.: V prvním článku STP jsem málem opravil název onoho arboreta. Každý přece ví, že slavná peruánská hora Machu Picchu se čte Maču Pikču, nikoli Makču. Jenže ouha, zakladatelé arboreta to asi nevědí, protože mají v názvu opravdu chybu. Na krásu kvetoucích skalniček to zjevně nemá žádný pozorovatelný vliv.

Hotel Rysy - krátce před odjezdem domů.

Z výletu STP do Vysokých Tater (k předchozímu článku)

Skalnaté pleso (1754 m.n.m.)

Termálne kúpalisko Vrbov (650 m.n.m.)

Štrbské pleso (1346 m.n.m.)

Rainerova chata (1301 m.n.m.)

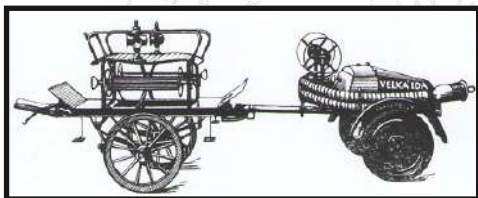
Levoča (540 m.n.m.)

Nález hasičské bedny

Doslova před několika dny, 4. října 2025, nás kontaktoval člen hasičského sboru z Březiny, že našli v jednom dvůře bednu s nápisem hasiči Křtiny. Byli jsme zrovna v autě na cestě z kontroly pochodu K50, tak jsme se hned rozjeli do Březiny. A na místě jsme zjistili, že je to bedna s čitelným nápisem **Sbor dobrovolných hasičů Křtiny 1928**. Takže jsme ji za pomoci výměnného obchodu získali do svého vlastnictví. Po tolika letech byla bedna v překvapivě dobrém stavu, jen jí chyběla dvířka a byla trochu okousaná od králíka, který v ní zřejmě nějakou dobu pobýval.

Vzhledem k tomu, že na konci války byla při náletu a následném požáru zničena hasičská kronika a jiné písemnosti našeho sboru, neměli jsme žádné zápisy z toho roku. Máme však doloženo, že v roce 1928 dodala firma Hrček & Neugebauer do obce Křtiny nějakou požární stříkačku. Byla buď na jedno- nápravovém podvozku nebo na dvounápravovém. Na bedně jsou na obou stranách štítky této firmy. Stříkačka měla vypadat takto:

Ala k tomu nám nepasovala podoba bedny. Po hledání podobných strojů z té doby jsme došli k názoru, že nám byla dodána stříkačka stejného druhu jako v roce 1929 hasičům z Veverské Bítýšky (viz následující foto). Bedna sloužila jako kozlík a místo pro uložení věcí. Jedná se o dvounápravový podvozek s vestavěným motorovým čerpadlem, tažený koňmi.

Stříkačka byla v roce 1949 předělána na kovový jednonápravový podvozek, který se nedochoval, ale čerpadlo s motorem ano. Je v držení soukromé osoby ve Křtinách.

Dále víme, že v roce 1951 byl starý hasičský vůz, už bez stříkačky, odprodán jednomu z členů hasičského sboru.

Raději bychom uvítali, kdyby se dochoval celý původní podvozek, ale i toto je docela zajímavý náález, který jsme rozhodně nečekali.

Petr Matuška, SDH Křtiny

Sokol Křtiny

V září se nám rozeběhla druhá polovina sezony. Odstartovali jsme ji první sobotu po letních prázdninách výletem na Hostýn, kterého se zúčastnilo přes 70 účastníků – věříme, že spokojených.

Zahájili jsme cvičení ve všestrannosti, které běží letos každé úterý ve třech skupinách. Čeká nás nejen cvičení a míčové hry v tělocvičně, ale také plavání, bowling, v zimě pak tradiční bruslení v Řícmanicích.

V cyklistickém kroužku pod vedením Broňka Friedla kluci z 2. stupně ZŠ rozvíjejí své umění jízdy na kole na Jedovnických singl trailech.

Křtinská padesátka – letos tradičně za pěkného počasí, 4. října. Na trasách 10-100 km bylo letos přes 400 účastníků.

Fotbal – nároky na náš tým neustále rostou, letos bojujeme již ve 3. lize Brněnského svazu malé kopané, držíme střed tabulky, a proti minulým letům, kdy jsme hráli o soutěž níže, nemáme žádné utkání „na vydechnutí”.

Volejbal – i letos každou sobotu v podvečer v tělocvičně školy. Díky péči Vítka Opletala o mladší generaci máme radost z “omlazení” hráčské generace, stejně tak hojného počtu účastníků na každém tréninku.

Každé z akcí se věnujeme v samostatném článku, přeji tedy pohodové čtení a děkuji všem, kteří přispíváte k bohatému sokolskému programu v naší obci.

Radek Brzobohatý,
předseda Sokola

Sokolské tréninky školní mládeže

každé úterý – tělocvična / hřiště u ZŠ

Předškolní děti

15:15 -16:00 – vedoucí Lucka Drápelová

1. stupeň ZŠ

16:00 -17:00 – vedoucí Radek Brzobohatý, Martin Zbořil

2. stupeň ZŠ

17:00 -18.30 – vedoucí Broněk Friedl, Radek Brzobohatý

Křtinská 50

Letošní ročník K50 se ve dnech 3.-4. října 2025 opět vydařil. Dovolujeme si to takto napsat, jelikož jsme dostali pouze velmi milé, shovívavé a vesměs pozitivní zprávy a reakce. Velmi za ně děkujeme a vážíme si jich. Je to pro nás zpětná vazba, na základě které máme chuť pustit se i do dalšího ročníku.

Tradičně musíme poděkovat všem, kteří se postavili na start, kteří poctivě prošli zvolenou trať, posbírali všechna kontrolní razítka a nakonec se ohlásili pořadatelům, že trasu dokončili.

Poděkování patří také všem organizátorům a pomocným složkám, bez kterých by bylo velmi těžké akci uskutečnit a speciální poděkování opět míří na ŠLP Křtiny, skrze jehož lesy většina tras vedla.

A nyní trochu statistiky:

V letošním roce jsme do programu opět zařadili trasu 100 km, na kterou se vydalo 11 nebojsů. Trasa byla náročná a podmínky vskutku „mrazivé“. Celou trasu došli čtyři nejvytrvalejší, ale obdiv patří i těm, kteří ukončili svoje putování po absolvování noční padesátky.

Na trasu 50 km se cíleně vydalo 26 odvážlivců a z toho šest si vybralo noční okruh. Trasu 40 km absolvovali čtyři účastníci (dobrý trénink na trasu 50 km v příštím roce). Trasu 30 km absolvovalo 43 účastníků. Na nejoblíbenější trasy 20 km a 8 km s opékáním špekáčků se vydalo 141 a 186 dětských, juniorských i dospělých turistů.

Celkem jsme tedy napočítali obdivuhodných 411 účastníků.

Zejména na startu, ale potom i v cíli to opravdu vřelo, a organizátoři se museli pořádně otáčet, aby stíhali vypisovat diplomy.

Musíme také zmínit počasí, které nás opět trochu drželo v napětí. Když pominu trochu drsnější podmínky pro účastníky noční trasy 50 km, což si samozřejmě vychutnali i pořadatelé, kteří v sobotu ráno od 6:00 stavěli a připravovali stanoviště na startu, průběh většiny dne nám počasový manažer opravdu vyladil. Do chladnějšího dne nám přece jen poslal sluníčko, na kterém bylo opravdu příjemné se ohřát, a tím nám nadělil velmi příjemné turistické podmínky.

Budeme rádi, když nám zachováte přízeň jako doposud, rádi Vás zase v příštím roce uvidíme a těšíme se že „Přijdete jít“.

Kápadesátníci

Pozn.red.: Na tomto místě máme ve zvyku jmenovat všechny úspěšné absolventy K100. Letos poprvé tuto tradici porušíme. V cílovém shonu jsme si totiž nestihli jejich jména zapsat. A tak jediný, o němž s jistotou víme, že letošní stovku ušel, je tradiční účastník prof. Ing. Jiří Vala, CSc. Zbývající tři borci zůstávají beze jména. Nikdo z nich nebyl však ze Křtin, což je trošku ostuda místních borců a výzva do dalších let.

Zato se nám však po ročním pátrání podařilo zjistit jméno oné neznámé ženy, která přišla v loňském roce na denní padesátku omylem v původním termínu, a když už tady byla, tak ji za extrémně špatného počasí ušla, aniž se přihlásila o diplom. Aneta Kučírková z Kotvrdovic se nám letos náhodně přiznala ve dvě hodiny ráno na pětatřicátém kilometru noční trasy v Ruprechtově, s tím, že tentokrát nemůže jít celou stovku, protože má ráno nějakou rodinnou oslavu. Po absolvování noční padesátky oslavu stihla.

Nahoře: Páteční start noční části pochodu. Spolu s jedenácti stovkaři ještě tři odvážlivci, kteří si chtějí zkusit jen noční padesátku. Vidíte to pevné odhodlání v jejich očích? (20:00, ještě nemrzne.)

Vpravo: První padlí. Padesátku sice nedošli, ale aspoň si to zkusili. (02:44, už mrzne.)

Teplota ještě pod nulou, ale v srdcích prvních ranních startujících už plane turistický oheň.

A záhy je následovaly zástupy dalších.

Budoucí stovkaři. Zatím, nanečisto, 8 km.

Nejoblíbenější kontrola na habrovském hřišti.

Turnaj na Den Křtin, který nebyl

(turnaj byl, Den Křtin nebyl)

V letošním roce, jak jste všichni asi zaznamenali, se nekonal oblíbený a tradiční Den Křtin. Zato se ale konaly stejně tradiční a stejně oblíbené Křtinské hody. No, na tom by asi nebylo nic zvláštního, ale křtinským volejbalovíkům, jakoby něco chybělo. Jelikož by asi bylo divné zařadit volejbalový zápas do pořadu hodů, sešlo se pár chytrých hlav – ne náhodou z řad křtinských volejbalových Sokolů – a vymysleli „**První losovaný křtinský volejbalový turnaj**“, který se uskutečnil (skoro) v termínu nekonaného Dne Křtin, dne 21. září 2025.

Protože jsme nevěděli, jaký bude zájem a jestli se celá organizace podaří, moc jsme akci nepropagovali, abychom si „netrhli kšandy“ před veřejností. Turnaj byl původně plánovaný pro dva týmy, ale zájem byl tak velký, že se nakonec losovaly týmy tři. Kapitánky týmů byly naše skvělé juniorky Anička, Tanička a Terezka a své role se zhostily s odhodláním zvítězit. Výsledky ale nejsou podstatné. Dokonce přišlo i pár diváků, kteří ocenili některé vskutku „ligové“ herní situace.

Důležité bylo, že se sešlo tolik volejbalových nadšenců, že vyšlo krásné počasí, že jsme si krásně zahráli a že v těchto našich volejbalových týmech spolu dokážou hrát téměř tři věkové generace hráčů, kteří si potom spolu sednou do hospůdky na zasloužené pivo, odborně rozeberou hru a jiná důležitá témata.

Tuhle započatou tradici bychom chtěli udržet i do budoucna, zlepšit trochu organizaci, turnaj více propagovat a pro diváky připravit i nějaké menší občerstvení. I když podmínky nejsou ideální, chceme se snažit, aby se sport ve Křtinách udržel a rozvíjel.

Příští rok by se měl turnaj uskutečnit v rámci Dne Křtin, už se těšíme a zveme všechny sportovní fandky k nevšednímu sportovnímu zážitku.

Sokolíci-volejbalisti

*A jak to
dopadlo?*

**„Radujte se, zvítězili jsme!“,
zvolal 12. září 490 př.n.l. maratónský běžec
Feidippides, dříve, než ho kleplo.**

**„Ale my jsme také zvítězili!“,
zvolali 21. září 2025 členové družstva B,
aniž je kvůli tomu kleplo.**

**„A my jakbysmet!“,
zvolali téhož dne ostatní,
a všichni společně šli na pivo
(kapitánky na sodovku).**

Zvítězili, zkrátka, všichni.

A tým malé kopané

Podzimní část sezóny 2025/26 přinesla pro náš tým spoustu novinek. Po loňské sezóně jsme se díky reorganizaci soutěže posunuli ze 4. do 3. ligy Brněnského malého fotbalu, což znamenalo výrazně náročnější konkurenci. Slabší soupeři zmizeli a bojuje se o každý bod.

Jednou z klíčových událostí podzimu bylo posílení našeho kádru o skvělé kluky z týmu Estudiantes. Díky nim můžeme nastupovat do každého utkání v kvalitní a početné sestavě, což se pozitivně odrazilo na naší hře i výsledcích. Nové tváře do týmu skvěle zapadly a přinesly nejen herní kvalitu, ale i týmového ducha.

Zmínku si jistě zaslouží Martin Sisák, který s 9 vstřelenými brankami bojuje o titul krále střelců. Fotbal je ale týmová hra a bez poctivé práce a fotbalového nadšení všech hráčů by to nešlo.

Velké díky patří také vám, našim fanouškům, kteří nás podporujete jak na domácích, tak i venkovních zápasech.

Aktuálně se Sokol Křtiny drží na 6. místě tabulky se ziskem 10 bodů. Do konce podzimní části nám zbývá poslední zápas – v pátek 7. listopadu od 19:00 v Habrůvce, kam jste všichni srdečně zváni. Přijďte nás podpořit!

Štefan Pindák

Členové A-týmu se nám zapomněli vyfotografovat. Tak se alespoň pokochejte tím, jak Santini rozšiřuje své ubytovací kapacity.

Skautská činnost v jarních a letních měsících

S příchodem jara se i naši skauti a skautky opět přesunuli z kluboven více do přírody. Jarní období je tradičně bohaté na víkendové výpravy – starší členové například podnikli putování Vysočinou se zaměřením na ochranu přírody, mladší děvčata se zase vydala na plaveckou výpravu do Kuřimi.

V březnu jsme si připomněli významné výročí – 35 let od obnovení našeho střediska. U slavnostního ohně se tak setkali současní i bývalí členové, zavzpomínali na důležité okamžiky z historie a nechybělo ani opékání dobrot a příjemná atmosféra.

Duben se nesl ve znamení přátelského soutěžení. Uspořádali jsme celostřediskové setkání s názvem Vítání jara, kde každý oddíl připravil drobné občerstvení a zábavné aktivity. Vyvrcholením byl závod zaměřený na znalosti a dovednosti. Kromě našich členů jsme přivítali i skauty a skautky z Ochoze a Jedovnic.

Na konci měsíce se pak starší členové zúčastnili okresního kola Svojsíkova závodu, kde si poměřili síly v různých skautských disciplínách. Dívčí hlídka obsadila 9. místo, chlapci skončili na 5. a 8. místě.

Připomněli jsme si také svátek sv. Jiří, patrona skautů, který je každoročně spojen s výpravou ke skautské mohyle Ivančena pod Lysou horou. I letos se této tradiční pouti zúčastnila početná výprava z našeho střediska.

O letních prázdninách proběhly tradiční letní tábory, které se uskutečnily na louce poblíž Zbraslavce u Kunštátu. Zúčastnilo se jich 70 dětí ze Křtin a okolí, které se přenesly do dračí říště, nebo za námořníky. Na přípravách, stavbě tábořiště, průběhu táborů a bourání tábořiště se podílely desítky vedoucích, rodičů a další dobrovolníků.

Na „bouračce“ tábořiště nás letos zastihly deště, a tak si zvláštní poděkování zaslouží také ti, jež zvládli vysušit, vykartáčovat a složit všechny plachty, u kterých jsme to nezvládli na louce. A že jich bylo!

Zbyněk Drápela mladší a Vítězslav Hložánek

Vítání jara (prý letos přijde od Habrůvky).

Výroční oheň

Ivančena.

V úbočí Lysé hory vybudovali čeští skauti po válce mohylu, na památku svých kamarádů, popravených gestapem 24. dubna 1945, pouhé dva týdny před koncem války. Toto zvěrstvo patří k nejtragičtějším okamžikům českého Skautingu. Návštěva Ivančeny je tak pro dnešní Skauty samozřejmostí.

Skautský tábor starších „Námořníci“

Tento rok probíhal tábor starších v prvních dvou týdnech července. Tábor začal stavěčkou, během které si skautky a skauti postavili svá vlastní teepee a tím naplnili rčení: Jak si kdo ustele, tak si i lehne. V neděli po obědě jsme ze stavěčky plynule přešli na běžný táborový program. Večer proběhl zahajovací táborák, na kterém nám kapitánka Morgan a pirát Černovous představili téma tábora: Námořníci.

A tak nám začal čas plynout tak, jak se na táboře sluší a patří. V sedm budíček, následován rozcvíčkou, aby byli námořníci a námořnice připraveni nejen myslí, ale i tělem na náročný program. Hned v prvních dnech, než jsme mohli vyplout, jsme si museli postavit loď. K tomu jsme využili umění, které se k naší skautské činnosti doslova váže od nepaměti – umění vázaných staveb a uzlů. Letos to bylo obzvlášť aktuální, jelikož na vodě se bez uzlování člověk neobejde. Naši vázanou loď jsme ještě řádně upravili, přidali plachty, na stožár vlajku a především kormidlo, díky kterému jsme mohli oceánem plout po nebezpečných vodách. S kapitánkou Morgan jsme přitom měli jediný cíl – doplout na místo s pokladem dřív než její ukřivděný přítel, Černovous. Grrrr!

Navštívili jsme mnoho „ostrovů“, kde jsme hráli spoustu táborových her, učili se poznávat tamní flóru i faunu – a to v jakémkoli počasí! Skauti, a navíc námořníci, přece nejsou z cukru!

V rámci prvního týdne jsme se vydali na dobrodružnou výpravu – tedy na puták. Putovali jsme dvě noci krajinou kolem tábora. Někteří roveři a rangers (dále RS – osoby ve věku 15–24 let) si zkusili výzvu „Give me 5“. Ta spočívala v tom, že si mohli vzít jen 5 věcí do batohu (voda a bezpečnostní věci se nepočítaly). Na puták jsme se vydali přes tábořiště boskovických skautů, ke kterým se ještě vrátíme. První noc, po putování přes soukromé pozemky a kravské pastviny, jsme se utábořili na kopci nad Hlubokou u Kunštátu. Druhý den jsme se přes Rozseč u Kunštátu a Makov v úmorném vedru dostali do Kunštátu, kde jsme si prošli zámecké zahrady a dozvěděli se něco o jejich historii. Odtud jsme vyrazili kousek nad Zbraslavce, kde jsme se utábořili na druhou noc. Na tomto nocovišti jsme si společně zahráli velkou bojovku podobnou vlajkované. Spousta z nás spala pod širákem. Ráno jsme se přesunuli k rybníku u Drnovic a zde si jen ošplouchli nohy, protože náš tradiční koupací rybník byl v té době bohužel vypuštěn. Po obědě jsme se vydali zpět do tábořiště.

Tábor poté plynul opět v duchu úvodních dnů. V rámci naší plavby jsme však na celý den zakotvili v přístavu pirátů Tortuga, kde nás místní vůdce nechtěl pustit dál, ledaže bychom mu udělali představení na večerním karnevalu. Dokonce nám slíbil i vylepšení lodi, abychom Černovouse konečně předechnali. A tak po krásných scénkách, které si naši táborníci připravili, po skvělé večeři a veselí jsme mohli další den odplout směle dál.

Jelikož tento rok bylo na táboře hodně RS, byl pro ně vytvořen i dobrovolný program – a jeden z nich, který si vymysleli sami, byl přepad boskovických skautů. Po půldenní přípravě, kdy jim bylo řečeno, že se ten den musí o půlnoci vydat, vyrazila šestičlenná skupina na jejich tábořiště. Asi ve dvě ráno se vítězně vrátili s totemem, aniž by si jich hlídka všimla. Odveta na sebe nenechala dlouho čekat a hned následující večer přišli Boskovičáci na nás. Naše hlídka je ale nachytala a spustila poplach. Bohužel nedodrželi stejná pravidla jako my, a tak jsme přišli o opékače. Ty jsme však nakonec dostali zpět při výměně za jejich totem. Příště víme, že si sepíšeme přesná pravidla – a že na ně budeme tvrdší!

Čas ale plynul dál i s naším doháněním kapitána Černovouse. Všem začínalo být jasné, že proti nám nestojí naše rozpory, ani to, kdo je lepším námořníkem a kdo si zaslouží větší kořist. Věděli jsme, že pokud se nespojíme a nebudeme obě posádky opět jednotné, nikdy svého cíle – pokladu – nedosáhneme. Proto jsme nakonec s Černovousem našli společnou řeč a pokladu jsme spolu zdárně dosáhli.

K závěru tábora pak neodmyslitelně patří závěrečný oheň, který bývá zároveň i ohněm slibovým. Zde skautští nováčci skládají svůj skautský slib. Slova, která si každý skaut pamatuje od této chvíle až do své poslední. Je to krásný okamžik nejen pro slibujícího, ale i pro kolektiv skautů, který ho mezi sebe přijímá. Také je to oheň, kde se vyhodnocuje snažení všech jednotlivců i týmů – jak v etapové hře, tak v rámci různých odborek a výzev, které si skautky a skauti během tábora plnili. Letos bylo odborek, výzev i slibujících opravdu požehnaně. Dokonce jsme po delší době přivítali i dospělého skautského nováčka, a tak večer uplynul jako voda.

A pod rouškou noci proběhl i tajný roverský rituál, při kterém přibyli tři noví RS, kteří se tak posunuli ze skautského věku zase o kus dál.

Tábor jsme si všichni užili a už teď se nemůžeme dočkat našeho dalšího letního dobrodružství! Arrrrr!

Eliška Boudná, Matěj Opletal a Jakub Zoblivý

Celý tábor starších.

*Námořníci z tábora starších
přeplovají vodu pěšky.*

*Hromada táborových plachet
čekajících na usušení.*

Závěrečný oheň skautského tábora mladších.

Rozpis zubní pohotovosti

Listopad

1.11.	MUDr. Ševčíková Radomíra Poliklinika Blansko, Sadová 33	516 488 454
2.11.	MUDr. Ševčíková Bohdana Blansko, Svitavská 1A	516 416 386
8.11.	MUDr. Kraml Pavel Boskovice, Růžové nám. 2458/16	733 644 499
9.11.	MUDr. Křížová Romana Knínice u Boskovic, 330	774 844 735
15.11.	MUDr. Ševčíková Radomíra Poliklinika Blansko, Sadová 33	516 488 454
16.11.	MUDr. Švendová Zdena Křtiny, Zdrav. Středisko 221	516 439 404
17.11.	MUDr. Kutlíková Tatiana Boskovice, Růžové náměstí 2345/12	602 882 007
22.11.	MUDr. Křížová Romana Knínice u Boskovic, 330	774 844 735
23.11.	MUDr. Loskot Pavel Svitávka, Hybešova 197	516 471 210
29.11.	MDDr. Ševčík Štěpán Poliklinika Blansko, Sadová 33	516 488 454
30.11.	MUDr. Mikulášková Miroslava Letovice, Mánesova 468/2	516 474 488

Prosinec

6.12.	MUDr. Nečasová Lucie Blansko, ZŠ TGM, Rodkovského 2	607 812 963
7.12.	MUDr. Ševčíková Radomíra Poliklinika Blansko, Sadová 33	516 488 454
13.12.	MUDr. Paděrová Miroslava Šebetov, 117	516 465 452
14.12.	MUDr. Roubalová Veronika Černá Hora, Zdrav. středisko	723 184 842
20.12.	MUDr. Pernicová Libuše Boskovice, Růžové nám. 2458/16	774 177 804
21.12.	MDDr. Potůček Jiří Blansko, Pražská 2394/1b	516 419 538
24.12.	MUDr. Roth Pavel Ostrov, Zdrav. středisko	516 444 326
25.12.	MUDr. Paulíčková Jarmila Černá Hora, Zdrav. středisko	725 415 615
26.12.	MDDr. Ševčík Štěpán Poliklinika Blansko, Sadová 33	516 488 454
27.12.	MUDr. Hanáková Jitka Blansko, Pražská 2394/1b	516 418 788
28.12.	MUDr. Sládek Jiří Velké Opatovice, Mládežnická 492	516 477 319

Na příští kalendářní rok nebyl dosud rozpis pohotovostí vydán.
Pohotovosti jsou slouženy na uvedených adresách vždy od 8:00 do 13:00.

Mimo tuto dobu je v provozu pohotovostní ordinace na adrese:
Úrazová nemocnice v Brně, Ponávka 6, tel. 545 538 111,
která službu zajišťuje ve všední dny od 18.00 hodin do 24.00 hodin,
o sobotách, nedělích a svátcích od 8.00 hodin do 20.00 hodin.

Zahájení adventu ve Křtinách

Srdečně vás zveme na
slavnostní rozsvícení vánočního stromu ve Křtinách!

Sobota 29. listopadu 2025

Vánoční jarmark: Spolkový dům, 10:00 – 17:00 hodin
Rozsvícení vánočního stromu: před úřadem městysu v 17:30 hodin
Za účasti zástupců obce a farnosti.

V programu vystoupí děti ze ZŠ a MŠ Křtiny a křtinští hudebníci.
Pro návštěvníky bude připraveno i něco na zahřátí.
Přijďte s námi nasát vánoční atmosféru!

Swap oblečení – dejte oblečení druhou šanci

Rádi bychom vás pozvali na swap oblečení, sousedské setkání, kde si můžete vyměnit oblečení, které už nenosíte, za jiné, které najde nové využití právě u vás.

Swap funguje jednoduše – přinesete čisté a zachovalé oblečení, které už nepotřebujete, a na oplátku si můžete odnést kousky, které přinesl někdo jiný. Výměna probíhá bez peněz – cílem není nakupování, ale sdílení a podpora udržitelného přístupu k módě.

Kdy: 29. listopadu 2025 od 10:00 do 17:00 hodin

Kde: prostory LZŠ Otakárek, Spolkový dům, 1. patro

Vstup zdarma

Proč má smysl se zapojit?

Účastí na swapu podpoříte myšlenku šetrnějšího zacházení s oblečením a současně si můžete udělat radost novými kousky do šatníku. Výměna oblečení je jednoduchý způsob, jak dát věcem druhý život, uvolnit místo doma a přitom přispět ke snížení odpadu. Akce je otevřená všem – bez ohledu na věk, styl nebo množství přineseného oblečení. Nerozebrané oblečení odvezeme na charitu.

Přijít můžete i bez oblečení k výměně – třeba jen nahlédnout, co swap obnáší. Těšíme se na vaši účast.

Mgr. et Mgr. Zuzana Čížková
Lesní základní škola Otakárek, s.r.o.

Křtinský adventní jarmark

Tradiční předvánoční jarmark se uskuteční v první adventní sobotě
29. listopadu 2025 od 10:00 do 17:00 ve Spolkovém domě.

Nakoupit si můžete to, co vyrobily, navařily a napekly šikovné ruce z okolí:
vánoční dárky, vánoční dekorace, pletené výrobky na zimu
a možná i křtinské pivo.

Na vaši návštěvu se těší pořadatelky
Michaela Brzobohatá a Jana Mejzlíková

Jako pozvánku přikládáme pár obrázků z loňského ročníku.

Fübiger nebo Fibinger?

Možná jste si v obecním úřadě zakoupili publikaci o křtinských mlynářích a jejich mlýnech, kterou obec letos na jaře vydala. A pokud jste se pročetli až ke kapitole o Horním mlýně, narazili jste tam nejspíš na příjmení Fibinger. Nejprve Franz a vzápětí Josef. Franz v roce 1820 vstoupil do křtinské matriky oddaných jako svědek a byl tam označen za křtinského mlynáře.

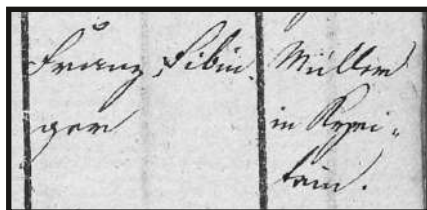
Krátce po něm (1822) se v matrikách objevil Josef Fibinger, který pak prokazatelně fungoval jako horní mlynář a zdálo by se, že ti dva přišli spolu. Josef přišel z Kunčiny u Moravské Třebové a jeho skutečné příjmení znělo Fübiger, což křtinská matrika zkomolila na Fibingera. A měl syna Franze, jenže tomu bylo v onom roce 1820 pouhých devět let, takže není příliš pravděpodobné, že by šlo o výše zmíněného svědka. Kdo tedy byl onen záhadný svatební svědek, mlynář Franz Fibinger?

Odpověď je možná ukryta v blanenských matrikách. Ty totiž prozrazují, že ve stejné době provozoval moučný mlýn v lažánecké části Punkvy jistý Franz Fibinger (jeho syn Josef se v roce 1825 v Lažánkách oženil). Je dosti pravděpodobné, že právě tento Franz Fibinger, je oním svatebním svědkem. Křtinská matrika jej sice označila za křtinského mlynáře, ale možná to byl jen omyl matričního zapisovatele. Nebo skutečně přišel nejprve před rokem 1820 do Křtin, ale vzápětí u něj zvítězil punkevní mlýn. Fibingerové (nikoli Fübigerové) se v té době vyskytovali na Boskovicku, v Konici a na jiných místech a jména Franz a Josef byla u nich u veliké oblibě.

Zda tedy byli naši Fübigerové nějak příbuzní s punkevními Fibingery, to nevíme. Možná byli a Franz Fibinger přenechal při odchodu na Punkvu křtinský mlýn svému příbuznému, ale možná příbuzní nebyli a křtinská matrika jen zkomolila Fübigerovo příjmení na Fibingera, pod dojmem existence punkevních Fibingerů.

Publikace Křtinští mlynáři popisuje osudy téměř padesáti mlynářů, kteří se od roku 1608 podíleli na provozu všech tří křtinských mlýnů. A tento článek ukazuje, že i po jejím vydání je na historii mlýnů stále co zkoumat.

Petr Švenda

3. července 1820:
Franz Fibinger
Müller in Kyrtein
(mlynář ve Křtinách)

Do třetice o konci války

Už dvakrát jsme letos v Křtinském zpravodaji věnovali pozornost konci druhé světové války, zatím poslední války, jejíž fronta se prohnala Křtinským údolím právě před osmdesáti lety. Dnes se k tomuto tématu vrátíme do třetice.

Válečná fronta, která se blížila ze strany od Brna, se koncem dubna na několik dlouhých dní zastavila u Březinské kapličky. Ruské pozemní síly, podporované letectvem, útočily odtud minometnou a dělostřeleckou palbou na německé pozice v údolí. Není proto divu, že ještě dnes, osmdesát let po válce, se daří v bezprostředním okolí nevybuchlou munici nalézat.

Dělostřelecká mina ráže 82 mm, nalezená 11. května 2007 při hloubení bazénu u chaty na skalce za Zámkem.

Jen pár desítek metrů odtud byl učiněn 5. září 2020 podobný nález.

Svou pozornost dnes věnujeme těm obyvatelům Křtin, kteří osvobozovací boje nepřežili. Nebudeme se tedy věnovat mlynáři Ignáci Vrzalovi, který zahynul již v roce 1942 v koncentračním táboře Mauthausen, ani Bezděkovi, Hlouškovi a Korbičkoví, které jsme zmiňovali v minulém čísle, ani zdejšími učitelům Františku Hlouškovi a Karlu Sekenému, kteří se štěstím několik let v pekle německých koncentráků přežili.

Před frontou uprchlo z Brna do Křtin množství tamních obyvatel, kteří se obávali bombardování města a hledali spásu na venkově. Jenže Brno bylo už dávno osvobozeno, zatímco oni se museli spolu s křtinskými obyvateli dál ukrývat před střelbou a bombardováním po sklepích a jeskyních v okolí. A někteří z nich si sem přišli i pro smrt.

První obětí bombardování Křtin dne 25. dubna 1945 byl právě jeden z brněnských uprchlíků, lesnický pedagog Ing. Dr. Fridolín Šnajdar, který se ukrýval s rodinou v zámeckém sklepě. Svědkyně tragédie, paní Františka Lišková, rozená Bílá, které bylo na konci války devět let, nám popsala událost následovně (převyprávěno):

„V zámeckém průjezdu stál německý tank. Rusové o něm samozřejmě věděli, ale přece jen asi nechtěli Zámek zničit. Vzkázali proto po místních lidech, že pokud tank okamžitě neodjede, zaútočí na něj. Na zámku tehdy dělala správcovou paní Marie Tomášková, která zorganizovala přesvědčovací akci. A tank skutečně odjel. Ve sklepě nás bylo asi padesát. Šnajdarovi měli místo vedle nás. My, děti, jsme spolu kamarádily. V jedné chvíli se bojová situace venku uklidnila a paní Tomášková si vzpomněla, že potřebuje přinést ze dvora trochu dříví. Inženýr Šnajdar se jí nabídl, že pro ně skočí. Jenže právě v okamžiku, kdy se vracel zpět do úkrytu, zasáhla dveře sklepa střepina leteckého granátu, který dopadl opodál. Odrazila se ode dveří a na místě Šnajdara zabila.“

Ing. Šnajdar byl pohřben na křtinském hřbitově a jeho manželka Charlotta se vrátila do Brna se čtyřmi dětmi sama. Teprve o 58 let později, v roce 2003, spočinula vedle něj.

Dalším z úkrytů civilního obyvatelstva, který se zdál být velmi bezpečný, byla Drátenická jeskyně. I tam se tísnilo velké množství lidí, včetně dětí a i tam došlo k tragedii. Jednou z obyvatelek jeskyně byla tehdy dvanáctiletá Marie Kraplová, později provdaná Švédová. Paní Švédová dnes již nežije, ale její vyprávění o tom, co se stalo 2. května 1945, se nám podařilo před několika roky zaznamenat přímo u Drátenické jeskyně:

„Bylo nás schováno v jeskyni přes tři sta. Cítili jsme se zde dost bezpečně, i když okolí bylo často ostřelováno. Bylo nás také dost dětí. Uvnitř jeskyně jsme měli nadělané provizorní postele z různých beden a skříňky nám sloužily jako zástěny. Venku byla provizorní kuchyň a záchody. Chlapi si šli někdy ven zakouřit, když byl klid, a my, děcka, jsme to taky uvnitř nemohli vydržet, chtěli jsme si hrát, tak jsme šli s nimi.“

A to bylo osudný pro Karlíka Rumplovýho, pana Olejníčka – obecního policajta, a jednoho pána z Brna. Mezi ně dopadl šrapnel nebo nějaká bomba a na místě byli mrtví. Můj strýc František Zdráhal byl těžce zraněný. Bylo to hrozné.“

Přímo na místě, kde nám paní Švédová před časem zapózovala, odehrála se před osmdesáti lety, dne 2. května 1945, trojnásobná tragedie.

Antonín Olejníček byl už za Rakouska zdejší švec a obecní policajt, jehož hlavním úkolem bylo čas od času obcházet dědinu s erárním bubnem a vyhlášovat obecní zprávy místo obecního rozhlasu, který ještě neexistoval. V den tragické události mu bylo necelých 75 let.

Těžce dopadla tragedie na rodinu úřadujícího ředitele školy Karla Rumpela, jehož starší syn, čtrnáctiletý Karlík, se stal dětskou obětí téhož výbuchu. Identitu třetího zemřelého, *jednoho pána z Brna*, bohužel neznáme.

Jen pětaticetiletý František Zdráhal přežil a zbytek života strávil ve Křtinách, jako invalida s bezvládnou rukou. Zemřel v roce 1978.

Všichni se už těšili na konec války, ale ti čtyři se ho nedočkali a pátý s doživotními následky. Ctíme jejich památku a chovejme se tak, abychom nemuseli znovu prožívat podobné tragedie ani my, ani naše děti.

Zdeněk Farlík a Petr Švenda

Pomník zabitého Karla Rumpela (1931-1945) na křtinském hřbitově.

Vlevo: Rumpelova rodina ještě před tragedií.

Úplně vlevo: Obecní policajt Antonín Olejníček.

Zrádcova babička

V červenci letošního roku uplynulo celých 380 let od dobytí Nového hradu u Adamova oddílem švédské armády generála Lennarta Torstensona, pod vedením plukovníka Kallenberga. Samotné Křtiny sice události příliš neutrpěly, na hradě byla však zničena podstatná část farního archivu. Vypleněn byl i archiv zábrdovického kláštera, což znamenalo obrovskou historickou ztrátu. Středověké dějiny Křtin se na věky ponořily do tmy. Podle názoru zábrdovického kanovníka Alexandra Vigsia, autora první knihy o Křtinách "Vallis baptismi" z roku 1663, byl Nový hrad dobyt zradou jakéhosi Vavřince Vokouna. O této události jsem ve zpravodaji psal již před desíti léty, konkrétně v prvním čísle roku 2015, na stranách 24-26. Proto celý příběh opakovat nebudu. Tehdy jsem však slíbil, že se k tématu ještě vrátím z jiného úhlu. A samozřejmě jsem zapomněl. Jenže sliby se mají plnit a tak jsem k 380. výročí zničení hradu oprášil článek, který jsem si tenkrát pro vás připravil.

Slíbil jsem tehdy, že se ještě jednou vrátím k legendárnímu zločinci Vavřinci Vokounovi, údajnému zrádci Nového hradu. Tehdy jsem uvedl známou pověst o Vokounově svržení do propasti u Křtin a pokusil jsem se odhadnout, co se asi 16. července 1645 u Křtin odehrálo (podle jiných zdrojů již 12. června, protože den předtím prošel Křtinami švédský oddíl, ale ten na hrad nezaútočil). Vznosl jsem řadu pochybností, jakož i domněnku, že je-li pověst o Vokounovi přece jen pravdivá a pokud vůbec nějaký Vávra Vokoun existoval, byl vhozen spíše do Čertovy studny (dnes zasypané propasti na dně Křtinského údolí), než do špatně přístupné Vokounky ve stráni.

Dnes se budeme věnovat samotnému zrádci. Existoval nebo ne? Pochybnostem totiž stále není konec. Dr. Martin Kříž, významný krasový badatel devatenáctého století, zmiňuje, že Vávra byl sedlák z Olomučan. Jenže tomu, že by v Olomučanech někdy nějakí Vokounové žili, vůbec nic nenasvědčuje. Ani v Olomučanech, ani jinde v širokém okolí nebylo po Vokounech ani památky. V království Českém v té době Vokounové žili roztroušeně na několika místech. Patrně nejvýznamnějším zdrojem Vokounů je obec Sány u Kolína, ale potomek sánských Vokounů, jistý Slávo Vokoun z Bernolákova, který se systematicky zabývá svými předky, mi potvrdil, že z jeho rodiny žádný Vavřinec nepocházel.

I na Moravě se Vokouni v sedmnáctém století vyskytovali. Třeba ve Velkém Meziříčí a okolních obcích (Pavlov, Kotlasy, Střížov, ...). Zdá se, že pokud náš Vokoun existoval, pak pocházel nejspíš právě odtud, ale ani tam jsem Vávru nenašel.

O to překvapivější je zjištění, že nedlouho po dobytí Nového hradu se Vokounové najednou objevili přímo ve Křtinách. Ve středu 27. září 1684 zaklepal na dveře křtinské fary pozdější dlouholetý křtinský hospodský

Šebestián Wokoun s dítkem v náručí. Toho dne se jeho manželce a budoucí číšnici Máří Magdaleně narodil v Bukovině syn Karel (Carolus Josephus). Následně se Vokounovi stali provozovateli křtinského panského hostince. Jako zdejší hospodští byli pak v letech 1687 až 1702 Šebestián a jeho žena Magdalena více než osmdesátkrát zmíněni v matrikách, většinou jako kmotři. Pokud jste tedy křtinští starousedlíci, s vysokou pravděpodobností byl Šebestián Vokoun některému z vašich předků za kmotra. Jednou zapsal Šebestiána do matriky dokonce i sám autor pověsti o Vokounovi, páter Martin Alexander Vigsius, který legendárnímu zločinci nemohl přijít na jméno a proklínal jej ve své knize těmi nejjadernějšími latinskými nadávkami. To vše naznačuje, že s Vávrou Vokounem neměl Šebestián nic společného.

V roce 1702 se v matrikách dvakrát mihla i Vokounova dcera Helena. Pak se ale nad Vokouny ve Křtinách nadobro zavřela voda (s výjimkou jednoho záhadného osamělého záznamu z roku 1722). Zůstala po nich jen propast Vokounka.

Téměř současně s Šebestiánem, dokonce o dva roky dříve, přiřazenil se do Jedovnic, do rodiny Tomáše Julínka ještě jeden Vokoun, tentokrát Václav. S Julínkovou dcerou Werunou měl několik dětí, většinou dcer. I tam však Vokounové do poloviny 18. století vymizeli. Kromě rodin těchto dvou Vokounů se široko daleko žádný jiný Vokoun nevyskytoval.

Přímo se nabízí myšlenka, že Šebestián s Václavem byli bratři a kdo ví, zda přece jen nebyli potomky nebo alespoň příbuznými legendárního zločince Vávry. Stopu k jejich původu nám nabízí jedovnická matrika. Václav byl podle ní synem Jana Vokouna z Velkého Meziříčí. Tam skutečně v té době jistý Jan Vokoun žil. V roce 1666 je zmíněn dokonce jako sládek jednoho z meziříčských pivovarů – měl tedy k pohostinství blízko. A co víc: měl také syna Šebestiána, který se narodil – jako dvojče – v roce 1651. V Meziříčí Šebestián dospěl a v roce 1675 se oženil. Nevěstou mu však nebyla Magdalena, nýbrž Zuzana. Mezi roky 1675-1684 mohl ovdovět a znovu se oženit, ale spolehlivá vazba mezi meziříčským Šebestiánem Vokounem a stejnojmenným křtinským hospodským to není.

Všechny tyto informace směřují k lákavému závěru: kdyby se nám podařilo nalézt v meziříčských, radostínských či jiných matrikách existenci nějakého Vavřince Vokouna, který se narodil dostatečně dlouho před rokem 1645, mělo by to zásadní vliv na věrohodnost jeho existence. A protože matriky byly v některých farnostech vedeny už od počátku sedmnáctého století (křtinská od roku 1608 a nejstarší dochovanou matriku vedli jáchymovští luteráni dokonce od roku 1531), teoreticky bychom v nich mohli odhalit i jméno zrádcovy babičky. Inu, nezní vám to jako hozená rukavice, křtinští rodopisci?

Petr Švenda

Dyznylend aneb odkrývání tajemství Zemanova žlebu

Zemanův žleb, tedy konkrétně údolí, táhnoucí se v délce asi 1,5 kilometru od silnice Jedovnice - Křtiny směrem k Dykovým školkám, ukrývá více, než by se na první pohled mohlo zdát.

Na začátku roku 2025 tu spolupracovník archeologů pan Machač nalezl kovově vypadající hrudky a keramický střep s výzdobou. Hrudky se ukázaly být hutnickou struskou – odpadem, který vzniká při výrobě železa v kusové peci. Jde o metodu užívanou v raném středověku. Při dalším průzkumu se podařilo nalézt také zlomky keramických dyzen, krátkých trubiček, přes které se do pece vháněl vzduch z měchů. Odborníci zároveň odebrali vzorky k radiokarbonovému datování.

Že se v Moravském krasu železo tavilo již v době Velké Moravy i po jejím zániku, věděl už Jindřich Wankel. Skutečný průlom ale přinesly výzkumy Věry Souchopové a Jiřího Merty v okolí Olomučan a Habrůvky. V posledních letech na jejich práci navázali například Ondřej Merta, Michal Hlavica, Roman Mikulec či Jan Štětina. Nálezy keramických dyzen jsou dnes už tak početné, že badatelé s nadsázkou přezdívali celému území „Dyznylend“. Díky novým objevům víme, že železářská výroba byla mnohem intenzivnější, než se dříve předpokládalo. Ve velkomoravském období fungovalo zřejmě malé množství velkých dílen, které však produkovaly železo po tunách, pod dohledem z hradiska na Starých zámcích u Líšně. V mladší době hradištní, tedy po zániku Velké Moravy, se naopak objevilo velké množství menších dílen, které pravděpodobně sloužily i místním potřebám. A právě k nim patří i dílny ze Křtin. V Zemanově žlebu se podařilo identifikovat hned dvě.

Jak taková hutnická dílna vypadala? Jejím srdcem byla nadzemní šachtová pec s nístějí, vysoká zhruba metr a tvarovaná do podoby dutého kužele. V horní části měla otvor zvaný kychta, jímž se přikládalo a z něhož během tavby odcházely vznikající plyny a šlehaly barevné plameny. Druhý uzavřený otvor byl dole – tudy proudil vzduch z měchů a na konci tavby se jím vytahovala rozžhavená železná „houba“, tedy surový polotovár. Nejprve si ale hutníci museli obstarat potřebné suroviny: hlinu na stavbu pecí (často využívali žáruvzdorné kaolíny z okolí Rudice), železnou rudu z povrchových nalezišť nebo mělkých šachet, a dřevěné uhlí, které vypalovali poblíž dílny. Také blízkost vody byla nezbytná jak pro provoz, tak pro život hutníků. Před samotnou tavbou se pec musela vysušit a předeheat. Po ukončení tavby se železná houbička vytáhla, ihned byla opracována palicemi, aby se odstranila struska a vznikla tak železná „lupa“. Ta následně putovala do kovárny, kde z ní vznikalo nářadí, zbraně či jiné výrobky. Dílna musela zahrnovat i lehké přístřešky na uskladnění materiálu a přechodné ubytování hutníků, ty se však zatím archeologicky doložit nepodařilo. Pokud byste chtěli zažít výrobu železa naživo, můžete se v květnu vydat do Staré huti u Adamova. Spolek Františka a Technické muzeum tu každoročně pořádají experimentální tavby starými metodami s ukázkami pro veřejnost.

Jedna z křtinských dílen vydala i keramický střep, který není tak úplně obyčejný. Je zdobený žlábkou a vlnovkou, a patřil k menšímu hrnci. Tvary nádob i jejich výzdoba se během časů měnily a je tedy možné je přesněji zadatovat. Odborník Rudolf Procházka určil stáří nádoby do 12. století. Radiokarbonové datování dřevěného uhlí potvrdilo zařazení lokality do tohoto období a my díky tomu víme, kdy byly hutnické dílny v provozu.

První písemná zmínka o Křtinách pochází z roku 1237. To ale rozhodně neznamená, že by se vesnice tehdy zničehonic objevila. Její historie sahá hlouběji, a byť o ní prakticky nic nevíme, můžeme s opatrností předpokládat, že právě její obyvatelé byli spojeni s dílnami v Zemanově žlebu. Právě oni tu možná tavili železo, aby si z něj vyrobili nástroje pro svoji každodenní potřebu.

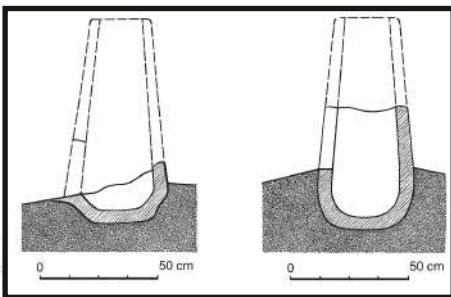
Tomáš Pavloň

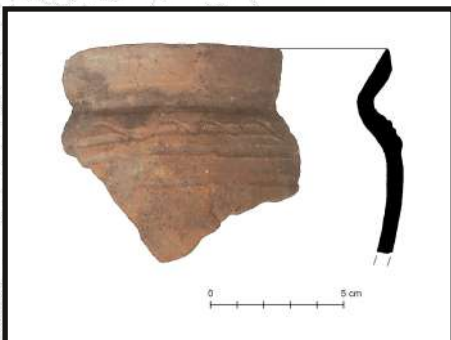
Dominik Talla ze Spolku Františka otevírá pec na konci tavby při experimentu ve Staré huti u Adamova.

Michal Hlavica z Archeologického ústavu Brno dokumentuje nálezy z pozůstatků hutnické pece poškozené vývratem stromu poblíž Habrůvky.

Řez typickou nadzemní šachtovitou pecí s mírně a kotlovitě zahluobenou nístějí.

Zdobený keramický střep ze Zemanova žlebu.

Hutnická struska ze Zemanova žlebu.

Z redakčního archivu

Pár postřehů, nasbíraných během léta a podzimu našimi reportéry.
Redakce

Tahle ozdoba nám uprostřed dědiny moc parády nedělá. Je to paradox: Čím víc máme doma modrých a žlutých popelnic, tím větší hromady vznikají kolem modrých a žlutých kontejnerů na parkovišti. Obec to hodlá řešit. Čeká jen, až Povodí Moravy dokončí rekonstrukci potoka za budovou samoobsluhy. Pak se pustíme do úpravy přilehlých prostor, včetně změny umístění kontejnerů, které tak přestanou hyzdit střed obce. Nelze také vyloučit, že část nadbytečných odpadků se zde objevuje proto, že místo je příliš blízko silnice a láká tak kolemjdoucí.

A v korytě potoka se opravdu v posledních týdnech intenzivně pracuje. Práci trochu zkomplikoval výlov rybníka v Arboretu: poté, co v pondělí odpoledne do pečlivě vyčištěného a vysušeného koryta nalili betonové základy, zalila jim večer pracoviště voda z rybníka. Naštěstí to byla jen drobná epizoda, na kterou jsou pracovníci povodí zvyklí a práce pokračují dál.

*Teprve rok po devastující smršti mizí z lesa její poslední oběti.
To dokumentuje mimořádný rozsah loňské katastrofy, přiživené ještě loňskými zářijovými dešti.
Než se rány, uštědřené přírodou lesním porostům úplně zacelí, bude to trvat ještě pár let.*

*Tentýž autor vyrobil
na náklady obce i novou
lávku přes potok u Viligruntu
na Kolonce.*

*Po půldruhém roce se opravy dočkala i novodobá verze
Barončina klekátko, poškozeného smrští, které bylo dlouhou
dobu zcela nepřístupno. Opravu provedl koncem léta její autor,
pan Zdeněk Šulc.*

Nedělní klid

Obecní vyhláška má jasno: v neděli se hlučet nemá, abychom alespoň jeden den v týdnu neobtěžovali sousedy nadměrným rámusem. Je chvályhodné, že plnění téhle vyhlášky sice nikdo policejně nevymáhá, ale přesto je u nás docela obstojně dodržována. Samozřejmě, že existují výjimky. Pár asociálů nebo když třeba někdo staví dům a podobně, ale kdo má hlavu na krku, tomu je jasné, že jde hlavně o různé sekačky, cirkulárky, motorové pily a podobné stroje, kterými si navzájem zpestřujeme zbytek týdne. A tak se snažíme tyhle práce stihnout alespoň v sobotu. V neděli, naštěstí, nebývají ani žádné mejdány a svatby, takže se nám po obci většinou rozléhá příjemný nedělní klid.

Co je to však platné, když najednou do odpoledního ticha zaburácí motory několika motocyklů, jejichž uživatelé touží, bůhví proč, nejen po svezení, ale hlavně si potřebují pořádně zahlučet. Ivan Mládek na to téma kdysi složil nadčasovou, dnes již, bohužel, poněkud pozapomenutou píseň „*Můj nenápadný švagr má na zahrádce bagr*“. Zkrátka, kdo má hlučnější a silnější motorku, ten je větší chlapák. Co na tom, že by ho uvezla i elektrická koloběžka s příkonem pár wattů? Obecní vyhlášky těch desítek dědin, kterými se na svých výletech motorkáři řítí, jsou jim ukradené. Nejsem motorkář, takže netuším, co je na tom rachotu tak líbezného, zato vím, že blaho jednoho motorkáře je vykoupeno intenzivním obtěžováním stovek, ba tisíců jiných lidí. Ve dne v noci, od pondělí do neděle, od jara do podzimu.

Obecní vyhlášky na tohle nestačí a myslím, že ani státní. Jedině snad Evropská unie by mohla zakázat výrobu a provoz příliš hlučných strojů. Její komise na nás vymýšlí spousty podivných pravidel, namátkou třeba to, že Tuzemský rum nesmíme nazývat rumem, byť to předtím sto let nikomu nevadilo. Vydává ovšem i užitečnější nařízení: když chceme zavolat babičce z Chorvatska, nemusíme už kvůli tomu platit majlant. Ale regulovat samoúčelnou hlučnost motocyklů, to si netroufne ani Evropská unie.

Svým kamarádům motorkářům se omlouvám, ale najdu-li před příštími volbami do evropského parlamentu kandidáta, který má v programu omezení hlučnosti motorek, budu ho volit.

Petr Švenda

Zpravodaj vyšel nákladem 300 ks. Občanům Křtin je zdarma distribuován do poštovních schránek. Příspěvky a náměty zasílejte na e-mailovou adresu krtinskyzpravodaj@gmail.com, případně doneste na ÚM Křtiny osobně. Uzávěrka příštího čísla je **26. února 2026**.

Za věcnou správnost příspěvku odpovídá autor. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit, případně stylisticky upravit nebo nezveřejnit. Vydává Komise pro informatiku Zastupitelstva městyse Křtiny. Šéfredaktor: Petr Švenda. Tisk: Tiskárna Brázda. Registrováno **MK ČR E 20584**.